

mod Serbien-Montenegro har således ikke direkte betydning ved Flygtningenævnets afgørelse af asylspørgsmålet. Derimod kan de grunde, som har ført til vedtagelsen af resolutionerne i FN, naturligvis have asylretlig betydning, og oplysningerne herom kan være af betydning ved afgørelsen af asylspørgsmålet.

Folketingets Ombudsmand fandt i øvrigt ikke grundlag for at kritisere, at Flygtningenævnet – i den konkrete sag – ikke havde fundet, at resolutionerne kunne føre til et andet resultat end det meddelte afslag.

Direktoratet for Udlændinge har endvidere oplyst, at direktoratet i forbindelse med behandlingen af asylansøgninger fra desertører og militærnægtere fra det tidligere Jugoslavien i samtlige sager har foretaget en samlet vurdering af sagen ud fra de foreliggende baggrundsoplysninger og retskilder. I lighed med Flygtningenævnet har direktoratet lagt særlig vægt på bestemmelserne i den internationale flygtningekonvention og udlændingeloven samt på nævnets praksis.

Direktoratet for Udlændinge har endelig oplyst, at direktoratet siden primo november 1994 har behandlet sager vedrørende 2.149 personer fra Serbien-Montenegro. I hovedparten af disse sager har militærforhold været angivet som asylmotiv eller en del af dette. Direktoratet har – i lighed med Flygtningenævnet – været opmærksom på indholdet af de ovennævnte resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd i forbindelse med sagsbehandlingen. I det omfang, der er meddelt afslag til de pågældende asylansøgere, har direktoratet – i overensstemmelse med nævnets praksis – ved afgørelsen ikke fundet, at resolutionerne kunne føre til et andet resultat.

Indenrigsministeriet kan henholde sig til direktoratets udtalelse.

Begrundelse

Spørgeren er naturligvis opmærksom på resolutioners juridisk ikkebindende karakter, men har samtidig en formodning om, at Europa-Parlamentet og Europarådet kun vedtager resolutioner, som dets medlemmer mener bør have betydning for medlemslandene. Det forudsættes derfor, at man i disse organer har en begrundet forventning om, at sådanne resolutioner læses og vurderes af ansvarlige ministre i medlemslandene. Det må ligeledes forventes, at Danmark tillægger Europarådet og Europa-Parlamentet betydning og derfor vil være lydhor over for resolutioner vedtaget disse steder. Det forudsætter dog, at der er nogen, der læser dem og tager stilling til deres videre behandling i Danmark.

Svar (26/5 95)

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det afhænger af de enkelte regeringsmedlemmers beslutning, om resolutioner vedtaget af Europa-Parlamentet og af Europarådets parlamentariske forsamling skal behandles i regeringen.

Resultaterne af samlingerne (herunder vedtagne resolutioner) af de to parlamentariske forsamlinger sættes automatisk på dagsordenen for henholdsvis Rådet (udenrigsministre) og Ministerkomiteen.

Det bemærkes endvidere, at de pågældende resolutioner offentliggøres af henholdsvis Europa-Parlamentets og Europarådets sekretariater og i øvrigt fordeles til rette vedkommende.

Spm. nr. S 1637

Til statsministeren (11/5 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvem er ansvarlig for og tager stilling til, om resolutioner vedtaget af Europa-Parlamentet og af Europarådet skal realitetsbehandles i regeringen eller på anden måde med henblik på en stillingtagen til, om disses budskab(er) skal bringes til overvejelse og eventuel opfølgning og officiel stillingtagen?«

Spm. nr. S 1638

Til statsministeren (11/5 95) af:

Søren Søndergaard (EL):

»Hvad kan ministeren oplyse om måden, hvorpå Europa-Parlamentets resolution af 28. oktober 1993: »On deserters from the armed forces of states in former Yugoslavia« og Europarådets parlamentariske forsamlings resolution 1042 (1994) af 1. juli 1994: »On deserters and draft resisters from the republics of the former Yugoslavia« og deres opfordring til regeringen og indenrigsministeren blev modtaget og behandlet i regeringen?«